

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Lachmanna a soudců Mgr. Aleše Sabola a Mgr. Jana Ferneckého v právní věci

žalobkyně: **A.A.**
bytem XYZ

zastoupené Mgr. Michalem Hanzlíkem, advokátem
sídlem Na Hřebenech II 1718/8, Praha 4

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 1. 2020, čj. MV-165933-4/SO-2019

takto:

- I.** Žaloba **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III.** Žalobkyni se **vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce žalobkyně, Mgr. Michala Hanzlíka, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 14. 1. 2020, čj. MV-165933-4/SO-2019 (dále též „**Napadené rozhodnutí**“), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „**správní orgán prvního stupně**“) ze dne 30. 10. 2019, čj. OAM-21458-21/PP-2018, kterým správní orgán prvního stupně nevyhověl žádosti žalobkyně na určení neplatnosti doručení předvolání k výslechu ze dne 11. 4. 2019, čj. OAM-21458-10/PP-2018 v řízení o žádosti žalobkyně o vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie, neboť nebyly splněny podmínky uvedené v § 24 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), neboť nebylo prokázáno, že by si žalobkyně pro dočasnou nepřítomnost nebo z jiných vážných důvodů nemohla bez svého zavinění uložené předvolání k výslechu v úložní lhůtě vyzvednout (dále jen „**Prvostupňové rozhodnutí**“).
2. Žalobkyně přitom samostatně podanou žalobou, projednávanou zdejším soudem v řízení vedeném pod sp. zn. 10 A 21/2020, brojila rovněž proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 1. 2020, čj. MV-165933-6/SO-2019, kterým žalovaná zamítla odvolání žalobkyně a potvrdila usnesení správního orgánu prvního stupně ze dne 6. 8. 2019, čj. OAM-21458-16/PP-2018, kterým bylo podle § 169r odst. 1 písm. n) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na

území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o pobytu cizinců**“), zastaveno řízení o žádosti žalobkyně o žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie podané podle § 87b zákona o pobytu cizinců, neboť se žalobkyně nedostavila k výslechu, k němuž byla předvolána.

3. Městský soud v Praze se nejprve zabýval otázkou, zdali je žaloba směřující proti Napadenému rozhodnutí žalované vůbec ve správním soudnictví věcně projednatelná. Především tak soud zkoumal, jestli jsou v předmětném případě dány podmínky řízení, případně jestli Napadené rozhodnutí nemá povahu rozhodnutí kompetenčně vyloučeného ze soudního přezkumu.
4. Městský soud v Praze přitom dospěl k následujícím závěrům.
5. Podle § 2 s. ř. s. poskytují správní soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon.
6. V § 6 s. ř. s. se uvádí, že z rozhodování soudů ve správním soudnictví jsou vyloučeny věci, o nichž to stanoví tento nebo zvláštní zákon.
7. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřipustný.
8. V § 68 písm. e) s. ř. s. je žaloba proti rozhodnutí správního orgánu nepřipustná tehdy, domáhá-li se jí žalobce přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno. Z § 70 písm. b) a c) s. ř. s. se v návaznosti na to podává, že ze soudního přezkumu jsou vyloučeny úkony správního orgánu předběžné povahy, potažmo ty úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem.
9. Soud podotýká, že žalobkyně brojí dvěma podanými žalobami jednak proti Napadenému rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto o jejím odvolání proti usnesení, kterým správní orgán prvního stupně nevyhověl její žádosti podané v režimu § 24 odst. 2 správního řádu (žádosti o určení neplatnosti doručení předvolání k výslechu), a dále proti navazujícímu rozhodnutí žalované o zamítnutí odvolání proti usnesení správního orgánu o zastavení řízení, v němž bylo předvolání k výslechu vydáno. Soud přitom ověřil, že argumentace žalobkyně v obou podaných žalobách je fakticky identická a směřuje z pochopitelných důvodů především proti závěrům správních orgánů stran otázek spojených s doručováním předmětného předvolání.
10. V nyní posuzované věci přitom soud dospěl z níže uvedených důvodů k závěru, že Napadené rozhodnutí představuje rozhodnutí, kterým se upravuje vedení řízení před správním orgánem a které se v posuzované věci přímo nedotklo práv žalobkyně založených hmotným právem.
11. Správní soudy ustáleně judikují, že podle ust. § 70 písm. c) s. ř. s. jsou ze soudního přezkumu vyloučeny takové úkony správního orgánu, které svými účinky nepřesahují rámec řízení vedeného před správním orgánem, tj. úkony, jimiž se správní orgán nedotkl přímo těch práv účastníka, která zakládá hmotné právo, ale zasáhl jen do procesních práv v daném řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2006, čj. 1 As 4/2004 - 75, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2009, čj. 4 As 48/2008 - 23,

rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2012, čj. 1 As 20/2012 - 33, rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 14. 7. 1999, sp. zn. 5 A 48/99, publikované ve sbírce Soudní judikatura pod č. 664/2000).

12. Soud je přitom přesvědčen, že Napadené rozhodnutí není rozhodnutím ve věci samé, nýbrž má povahu odlišnou, na meritorním rozhodnutí závislou a přitom tvořící pevnou součást správního řízení vedeného správními orgány o žádosti žalobkyně o pobytové oprávnění, přičemž jeho vydáním se žalovaná nedotkla přímo těch práv žalobkyně, která zakládá hmotné právo.
13. Soud v tomto směru považuje za relevantní ustálené judikatorní závěry, dle nichž rozhodnutí o návrhu účastníka řízení na prohlášení doručení rozhodnutí za neúčinné podle § 50d odst. 1 o. s. ř. je rozhodnutím, jímž se ve smyslu § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. pouze upravuje vedení řízení (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2010, čj. 3 Ans 13/2010 - 109). Nejvyšší správní soud v této souvislosti opakovaně judikoval, že usnesení o návrhu účastníka na prohlášení doručení rozhodnutí za neúčinné je nutno považovat pouze za rozhodnutí upravující vedení řízení, které nemá vliv na rozhodnutí ve věci samé.
14. Jakkoli byly tyto závěry vysloveny na půdorysu rozhodnutí o žádosti o prohlášení doručení rozhodnutí za neúčinné v soudním řízení pro účely aplikace upravujícího přípustnost kasační stížnosti dle § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s., je třeba tyto závěry pro jejich relevanci aplikovat i při posouzení povahy obdobného typu rozhodnutí vydávaného podle § 24 odst. 2 správního řádu ve správním řízení optikou § 70 písm. c) s. ř. s., zvláště pak tehdy, pracují-li obě ustanovení s. ř. s. se shodným pojmem (rozhodnutí „upravující vedení řízení“).
15. Je tomu tak proto, že účinkem Napadeného rozhodnutí bylo v daném případě toliko odepření vyslovení neplatnosti doručení předvolání k výsledku, aniž by byly samotným Napadeným rozhodnutím (přímo) vyvolány důsledky předvídané v § 65 odst. 1 s. ř. s. Jakkoli jsou s posouzením problematiky doručení předvolání v posuzované věci spojeny otázky mající vliv na rozhodování o samotné žádosti žalobkyně o pobytové oprávnění, do hmotných práv žalobkyně není a nemůže být zasahováno přímo (ne)vyslovením neplatnosti doručení, ale toliko samotným procesním postupem správních orgánů a vydáním usnesení o zastavení řízení o žádosti o pobytové oprávnění. Otázky týkající se tvrzených vad doručování předvolání k výsledku pak přímo souvisí a dotýkají se účinků vyvolaných v právní sféře žalobkyně samotným usnesením o zastavení řízení, resp. rozhodnutím o zamítnutí odvolání proti tomuto usnesení. Žalobkyně je jistě oprávněna na tyto vady poukazovat a bránit se proti postupu správních orgánů v žalobě proti těmto rozhodnutím, jak také v řízení vedeném zdejším soudem pod sp. zn. 10 A 21/2020 činí (srov. výše). Námitky brojící proti závěrům správních orgánů k doručení tedy budou zdejším soudem posouzeny v řízení vedeném pod naposledy uvedenou spisovou značkou.
16. Lze tedy shrnout, že podanou žalobou žalobkyně fakticky usiluje o duplicitní posouzení identických právních otázek, jimiž je soud povinen se zabývat v řízení o žalobě proti rozhodnutí o odvolání žalobkyně proti usnesení o zastavení řízení o žádosti o udělení pobytového oprávnění. Takový postup však soudní řád správní nepředpokládá. Soud je přesvědčen, že duplicitní posuzování různých otázek zákonnosti konečného rozhodnutí v různých řízeních, resp. umělé vydělování problematiky doručování předvolání do samostatného řízení, v němž by tato otázka byla posuzována paralelně s posuzováním

shodné otázky v řízení o žalobě vedené pod sp. zn. 10 A 21/2020, odporuje systému poskytování ochrany subjektivním veřejným právům upravenému soudním řádem správním. Obdobně jako v případě rozhodnutí soudu o prohlášení doručení rozhodnutí za neúčinné v soudním řízení pro účely aplikace § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. je tak v případě Napadeného rozhodnutí, tj. rozhodnutí správního orgánu o žádosti o určení neplatnosti doručení rozhodnutí dle § 24 odst. 2 správního řádu, třeba pro účely aplikace § 70 písm. c) s. ř. s. uzavřít, že uvedeným rozhodnutím bylo toliko upraveno vedení řízení a nebylo jím v daném případě zasaženo do veřejného hmotného subjektivního práva žalobkyně. Napadené rozhodnutí podle přesvědčení soudu samostatně nekonstitovalo nová hmotná práva a povinnosti žalobkyně, ani je neměnilo, nerušilo či závazně neurčilo, neboť ta se nadále odvíjejí přímo od navazujícího konečného rozhodnutí správních orgánů. Otázky spojené s doručením předvolání budou soudem posouzeny v řízení vedeném pod sp. zn. 10 A 21/2020. Odnětí možnosti brojit proti Napadenému rozhodnutí samostatnou žalobou tak žalobkyni v jejích právech nikterak nezkracuje a nijak ji nezbavuje práva na přístup k soudu.

17. Městský soud v Praze tedy shrnuje, že Napadené rozhodnutí je ve světle výše vyložených důvodů třeba považovat za rozhodnutí, kterým se upravuje vedení řízení podléhající kompetenční výluce ze soudního přezkumu ve smyslu § 70 písm. c) s. ř. s.
18. Soud s ohledem k takto formulovaným závěrům žalobu pro nepřípustnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s kompetenční výlukou upravenou v § 68 písm. e) a § 70 písm. c) s. ř. s.
19. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. S ohledem na ustanovení § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o soudních poplatcích**“), soud také rozhodl o vrácení žalobkyni zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč. Podle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích bude poplatek žalobkyni vrácen ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám jejího zástupce
20. Soud rozhodl z dále vyložených důvodů o odmítnutí žaloby bez jednání, neboť nerozhodoval o věci samé (srov. § 49 odst. 1 s. ř. s. *a contrario*).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 3. prosince 2020

Mgr. Martin Lachmann
předseda senátu